

GGG +

Št. 63

AKTUALNO
POGOVOR
ZANIMIVOSTI
ZGODBE
RAZGLIED

Nagrajena fotografija iz Planice

Št. 11

Borut Živulović iz Studenčice je letos osvojil drugo mesto med fotografi na podelitvi nagrad Mednarodnega združenja športnih novinarjev v maroškem Rabatu. Sploh kot prvi Slovenec je prišel med prvo trojico nagrajencev v kategoriji Športna akcija. Fotografija mu je bila položena že v zibelko, njegov oče je Pulitzerjev nagrajenec Srdjan Živulović.

MAJA BERTONCELI

V izboru je bilo rekordnih 2065 predlogov iz 136 držav. Fotografija Boruta Živulovića je bila posneta letos marca na Letalnici bratov Gorišek v Planici, na finalu svetovnega pokala v smučarskih skokih. Na njej je skupni zmagovalec, Avstrijec Daniel Tschofenig. Objavljena je bila pri podjetju Thomson Reuters, s katerim sodeluje že skoraj deset let.

Prvič nagrajen

To je zanj sploh prva nagrada. »Seveda sem ponosen, da sem kot Slovenec prišel med najboljše tri. Prvo mesto bi bilo še večji uspeh, a že drugo je velik dosežek, sploh zato, ker gre za fotografijo iz Planice. Bilo bi še boljše, če bi bil na fotografiji kakšen Slovenec, a pri športu na to ne moreš vplivati, še posebno v Planici ne, kjer ima velik vpliv tudi vreme,« je nagrade vesel Borut Živulović. Kot pravi, nagrajena fotografija prikazuje lepote Planice. »To je edini kraj, kjer lahko narediš fotografijo, da ob pogledu nanjo res dobiš občutek, da skakalci letijo nad oblaki, nad gorami, nad drevesi. Je tista klasična 'Planica', ki jo vsako leto vidimo, a meni se zdi, da je ta ena izmed najlepših. Takoj se mi je zdelo, da bo fotografija nekaj posebnega. Vse se je poklopilo – višina skoka, vreme, svetloba. Mogoče bi bilo še bolj popolno, če bi bilo več snega

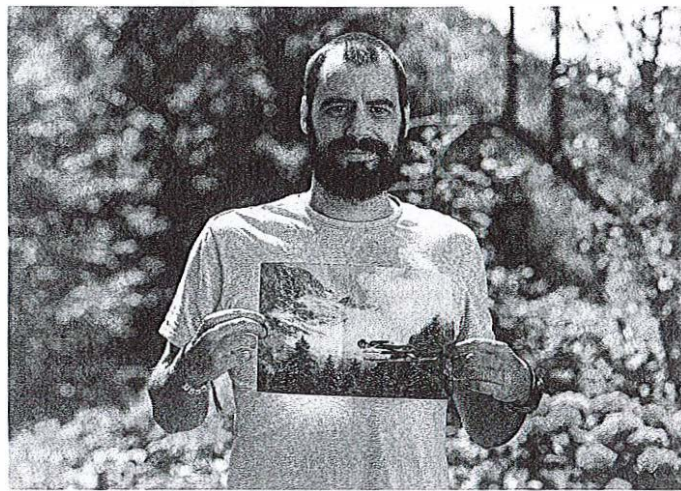
na drevesih,« pravi. Na izboru je bolj navdušila le na koncu zmagovalna fotografija deskarja, ki jo je francoski fotograf Jerome Brouillet iz agencije AFP posnel na olimpijskih igrah.

Pomembna vztrajnost

Na vprašanje, kaj je ključ do dobre fotografije, Borut odgovarja: »Vztrajnost. In sposobnost prepoznati trenutek, kompozicijo. Ni danes toliko pomembno, kakšen fotoaparati imaš – so vsi dobri. Pomembno je, da poznaš tudi šport, da znaš predvidevati trenutek, ki sledi. Fotograf mora vedeti, kaj pričakovati. In predvsem – nikoli ne obupati. Če odnehaš po prvem neuspehu, ne prideš nikamor. To

»Oče je po svoje bil moj učitelj, a hkrati me je pustil, da se sam znajdem. Hotel je, da se učim na svojih napakah. Je še stara šola. Pojdi na teren, delaj, uči se ...«

je tako kot pri vseh stvareh v življenju.« Fotografiranje športa je v zadnjih letih pri njem nekoliko manj pogosto na urniku, saj ima veliko dela tudi na drugih področjih. Polete v Planici pa zelo rad fotografira. In vsako leto tam posname ogromno fotografij. »Ne vem točnega števila. Vsak dan sem tam – od sredinega preskusa letalnice

Borut Živulović z nagrajeno fotografijo, ki prikazuje lepote Planice / Foto Tina Doi

do nedeljskega zaključka. Za organizatorje pokriva ves športni del. Sodobni fotoaparati naredijo tudi trideset fotografij na sekundo, tako da lahko spremljaš celoten skok.«

Rasel s fotografijo

Čeprav mu je bila fotografija položena v zibelko, pa je sprva nameraval v druge vode. Po osnovni šoli se odločil za Srednjo šolo za lesarstvo v Škofji Loki. »Kreativnost me je vedno zanimala, tudi lesarstvo mi je bilo lepo – še zdaj občudujem sosedje mizarje, kako lepe stvari znajo narediti s svojimi rokami. A me je motila rutina. Fotografi imamo zelo malo rutine – vsak dan si neke

drugje, dogajajo se različne stvari. In to imam rad, čeprav čez leta vidiš, da določena rutina vseeno je. Fotoaparati sem v roke prvič resneje prijel pri 17, 18 letih. Takrat me je začela fotografija bolj zanimati,« je pojasnil svojo odločitev za svet fotografije. V njem je sledil očetu Srdjanu, ki je bil tudi dolgoletni fotograf pri Reutersu, kmalu po osamosvojitvi Slovenije je ustanovil fotografsko agencijo Bobo. Po upokojitvi je njeno vodenje prevzel prav Borut.

Od očeta se je veliko naučil. »Po svoje je bil moj učitelj, a hkrati me je pustil, da se sam znajdem. Hotel je, da se učim na svojih napakah. Je še stara šola. Pojdi

na teren, delaj, uči se, teorijo se lahko naučiš doma ... Na začetku me seveda ni pošiljal na dogodke, kjer bi bilo konec sveta, če bi zamudil ključne trenutke,« se spominja. In spominov se je tudi pri njegovem delu, čeprav šteje že 34 let, nabralo že veliko. »Eden izmed teh je, ko sem šel s kolegom v Makedonijo dokumentirati migrantsko krizo. Takrat še nisem bil toliko operativen, kot bi si želel. Tam sva bila približno en teden, neposredno na meji z Grčijo, kamor so prihajali migranti. To je bila ena mojih prvih resnih foto-novinarskih izkušenj. Skušal sem ustvariti močno zgodbo. Kot novinec tega seveda še

ne zmoreš povsem, nisem je znal zares dobro 'zapakirati'. Danes bi to znal narediti pravilno. A kljub temu je bila to izjemna šola, ena prvih zahtevnih tem, kjer sem moral delati brez neposredne podpore.«

Očetove zgodbe

Še bolj ga navdušujejo očetove zgodbe. »Ko ga ni bilo, smo govorili, kam gre, kaj dela. Ko se je vrnil, so bile zgodbe. Legendarne. Že dolgo načrtujemo, da bi jih posnela, anamamni uspelo. Upam, da nama bo – te zgodbe si zaslužijo biti slišane. Vsak, ki ga zanima novinarska, protokolarna fotografija, bi moral slišati, kako so stvari potekale med letoma 1991 in 2000, 2005.« Očetovo delo zelo ceni, kar potrjuje tudi njegov odgovor na vprašanje o ciljih za prihodnost, ali si tudi on želi postati Pulitzerjev nagrajenec. »Vedno obstaja upanje, da bi to nagrado tudi sam nekoč prejel. V tem primeru ne bom rekel, da sem boljši fotograf od svojega očeta, ampak samo, da sem končno prišel na njegovo raven.«

O fotografiji je pri Živulovičevih v Studenčicah veliko govora. Tudi Borutova žena je v tem svetu in prav tako dela v Foto agenciji Bobo. Prihaja iz Ukrajine, ko sta si ustvarila družino – imata dveletnega sina – pa sta se iz Ljubljane preselila nazaj naravno, v Studenčice v medvoško občino.

Kultura

Koncertni pianist iz Seničnega Jure Goručan odhaja na magistrski študij v Dallas. Stran 14

Pogovor

Nekdanja vrhunska smučarka Meta Hrovat je danes podjetnica, a ostaja predana športu. Stran 15

Zanimivosti

Ddr. Miha Markelj iz Železnikov o predstavitvi Slovenije na Expu na Japonskem Stran 16

